

ΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ  
ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΣΤΗ  
ΣΥΜΠΕΡΙΝΗ ΘΑΣΗ

Μετά τό συνέδριο τής ΓΣΕΕ στήν Καλαμάτα ἄλλά καί πρίν ἀπό αὐτό ἄρ-  
χισαν νά προβληματίζονται ἔντονα οἱ ἐργαζόμενοι, ἰδιαίτερα οἱ συνδι-  
καλιστικά ἐνεργοί, γιά τό ποιές μπορεῖ νά εἶναι οἱ προοπτικές ἐνότη-  
τας ἐκδημοκρατισμοῦ καί μαζικοποίησης τοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος.

Οἱ πρῶτες ἐκτιμήσεις μας εἶναι ἡ πρώτη προσέγγιση τοῦ θέματος  
πού ἀφοῦ κάνει μιᾶ ἀντομία τοῦ παρελθόντος θά δώσει προοπτικές γιά  
τό μέλλον.

Στήν ἀνάλυση πού θά ἀκολουθήσει θά γίνουν ἰδιαίτερα ἀναφορές  
γιά τήν τακτική πού ἀκολουθοῦν προοδευτικές δυνάμεις στό μαζικό χῶ-  
ρο οἱ ὁποῖες μπορεῖ νά εἶναι σέ ὀρισμένες περιπτώσεις ἐπώδυνες. Γιά  
νά μήν ὑπάρξουν λοιπόν παρεξηγήσεις καί παρερμηνεῖες προκαταβολικά  
δηλώνεται ὅτι οἱ ἀπόψεις μας δέν διατυπώνονται γιά νά βάλουν ἀντιθέ-  
σεις, ἀντίθετα γράφονται στή προσπάθεια τοῦ ξεκαθάρισματος τῆς τακτι-  
κῆς τῶν θέσεων ὀρισμένων δυνάμεων ἔτσι ὥστε νά εἶναι δυνατή ἡ πιό  
πέρα ἐποικοδομητική συνεργασία καί παράλληλα ἡ πρόοδος τοῦ ἐργατοῦ-  
παλληλικοῦ κινήματος.

Τό ΠΑ.ΣΟ.Κ. ἔχει κάνει τήν ἐπιλογή του πού εἶναι τό χτύπη-  
μα τῶν μονοπωλίων, τῆς ἐξάρτησης καί τῶν πολιτικῶν φορέων δηλ. τῆς  
Ν.Δ. πού ἐκφράζουν τά ταξικά συμφέροντα τῆς μεγαλοαστικῆς τάξης. Ἀ-  
κόμα πάγια θέση τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. στούς ἐπί μέρους μαζικούς χώρους τό  
χτύπημα τῆς πολιτικῆς πού ἐκφράζεται ἀπό τόν κυβερνητικό συνδικαλι-  
σμό.

Τό ΠΑ.ΣΟ.Κ. δέν πρόκειται νά βάλει ἀποπροσανατολιστικές ἀντιθέ-  
σεις μέ τίς προοδευτικές δυνάμεις ἰδιαίτερα στό μαζικό χῶρο, ὅπως  
ἄλλοι ἔχουν ἐπιλέξει. Δέν πρόκειται νά ἀκολουθήσει ἄλλους στή πολι-  
τική τῆς ὑποσκαφῆς τοῦ φιθύρου ἢ καί τῆς ἀνοιχτῆς καί συκοφαντικῆς  
καταγγελίας.

Εἶναι ὅμως παράλληλα ὑποχρεωμένο νά βάλει ὀρισμένα πράγματα

στή πραγματική τους διάσταση, έτσι ώστε και οι εργαζόμενοι να προφυλαχτούν από τον αποπροσανατολισμό αλλά παράλληλα να καλέσει τις άλλες προοδευτικές δυνάμεις που δρούν στο συνδικαλιστικό χώρο να αναπροσαρμόσουν τη τακτική τους από το πλαίσιο της στενοκομματικής στενοπαραταξιακής τακτικής τους, στο εύρύ πλαίσιο της εξυπηρέτησης των πραγματικών συμφερόντων των εργαζόμενων. Τα προβλήματα αυτά όλοένα και πιο σοβαρά έχουν δημιουργηθεί κύρια από τις βουλευτικές εκλογές του Νοέμβρη '77 και μετά, και πιθανό να είναι φορτισμένα με τη νέα αντίληψη που επικράτησε στην πολιτική πρακτική ορισμένων πολιτικών δυνάμεων της αντιπολίτευσης - κύρια του ΚΚΕ - ή όποια με τη σειρά της φαίνεται να επηρεάστηκε σοβαρά από τους νέους συσχετισμούς που καταγράφηκαν στις κάλπες του Νοέμβρη 1977.

Η πολιτική πρακτική αυτή μπορεί να ένταχθεί σ' ένα πλαίσιο που μπορεί να ονομασθεί " πολιτική αντιΠΑΣΟΚ". Τό ότι μέχρι τώρα δεν είχε γίνει άνοικτη τοποθέτηση πάνω στο θέμα αυτό αφειλόταν πλήν των άλλων και στο ότι αναμενόταν να επικρατήσουν ώριμότερες και ψυχραιμότερες θέσεις από την πλευρά του ΚΚΕ στην αντιμετώπιση του ΠΑΣΟΚ στα μαζικά κινήματα, - διότι σαφώς εδώ εκφράζονται δύο γραμμές στις τάξεις ού ΚΚΕ, μία στενοκομματική και στενοπαραταξιακή και μία ρεαλιστική συνεπής και ένωτική. Γι' αυτό το θέμα όμως θα επανέλθουμε παρακάτω. Παράλληλα με το γεγονός ότι δεν θα ωφελοῦσε τις προοδευτικές συνδικαλιστικές δυνάμεις να βάλουν τις αντιθέσεις τους σε πρώτη γραμμή, την ίδια περίοδο που έπρεπε να προσπαθήσουν να συσπειρωθούν για να αντιμετωπίσουν τον κυβερνητικό συνδικαλισμό στα διάφορα συνέδρια των Όμοσπονδιών και Έργατικών και εργατικών κέντρων.

Τώρα πιά που τα περισσότερα συνέδρια έχουν γίνει, όπως έχουν γίνει, πρέπει να μπούν ορισμένα προβλήματα έτσι που να διευκολυνθεί με την επίλυσή τους ή πιο πέρα πορεία του κινήματος.

Από την άποψη αυτή περιμένουμε συγκεκριμένες θέσεις και όχι

...  
...  
... 3 - ...

... των ... προληπμάτων με έφορισμούς ή τσιτάτα.

Ι. ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΚΟΜ.ΑΡ.

Οι πολιτικές γραμμές κομ. έφορν από συνδικαλιστικό κίνημα - από άποψη θέσεών τους, τακτικής και γενικότερα επιλογών - είναι βασικά τρεῖς :

1. 'Η γραμμή του κυβερνητικού συνδικαλισμού ή όποια έχει σαν στόχο τον οργανωτικό έλεγχο από την Κυβέρνηση και τά μονοπώλια της ήγεσίας του συνδικαλιστικού κινήματος με την παράλληλη απομαζικοποίηση άδρα-  
νοποίηση των συνδικάτων.

'Η γραμμή του κυβερνητικού συνδικαλισμού και της έργοδοσίας οι στό-  
χοι που έξυπηρετεῖ,Οί μεθοδολογίες που ακολουθεῖ για να επιτύχει τον έλεγχο ήπως και τό πέραςμα της πολιτικής των μονοπωλίων και της κυ-  
βέρνησης έχουν επανειλημμένα καταγγελλθεῖ και αναλυθεῖ και γίνεται ή εκτίμηση ότι αύτή ή γραμμή έχει πιά αποκαλυφθεῖ και έχει καταδικα-  
σθεῖ στις εύρύτερες μάζες των εργαζομένων.Αύτή είναι ή γραμμή της κομματικοποίησης του συνδικαλισμού από τή Δεξιά.

2. 'Η γραμμή του οργανωτικού έλέγχου περιχαράκωσης και χειραγώγησης του κινήματος έτσι ώστε να ένταχθεῖ στη λογική και στις προοπτικές της έξυπνρέτησης των κομματικών προοπτικών κομμάτων, που αυτοαναγο-  
ρεύονται σε έν προοιμίου"έκφραστες ή ιδιοκτῆτες " της εργατικής τά-  
ξης. 'Ο κύριος φορέας αύτης της αντίληψης είναι τό ΚΚΕ.Αύτή ή γραμμή βλέπει τό συνδικαλιστικό κίνημα των εργατοϋπαλλήλων σαν έμεσα κα-  
θοδηγούμενο και έλεγχόμενο οργανωτικά από τον κομματικό εκοραστή του, τό " κόμμα της εργατικής τάξης" , στη περίπτωση μας του ΚΚΕ.Η' αύτή τή λογική όλοι οι άλλοι που όρουν στό χώρο είναι είτε παρείσα-  
κτοι είτε ένδιάμεσες δυνάμεις οι όποῖες πρέπει να δεχθοῦν με όποιο-  
δήποτε μέσο τή καθοδηγητική πρωτοπορία του αντίστοιχου κόμματος.Τε-  
λικά είναι μία γραμμή σχεταριστική, αντικειμενικά διασπαστική, ή όποια οδηγεί σε απομαζικοποίηση και αποδυνάμωση του συνδικαλισμού.

Αύτή ή γραμμή τελικά υλοποιεῖται με την απολίτικη και φίλαθλη αντί-  
ληψη του τύπου π.χ. " ένα είναι τό κόμμα της εργατικής τάξης" ή

" πᾶς μὴ μεθ' ἡμῶν εἴτε πράκτορας τῆς ἐργοδοσίας εἶναι εἴτε διασπαστής " κ.λ.π.

Ἐδῶ πρέπει νά τονισθεῖ ὅτι αὕτη ἡ τακτική εἶναι πέρα γιὰ πέρα λαθεμένη γιὰ τὸ μαζικὸ κίνημα ἀλλὰ πῶς πέρα μπορεῖ νά εἰπωθεῖ καί γιὰ τὰ στενὰ κομματικά συμφέροντα τῶν χώρων πού τὴν ἐφαρμόζουν. Διότι σαφῶς εἶναι προτιμητέα καί ἀπὸ στενοκομματικὴ σκοπιά, - χωρὶς νά υἱοθετοῦμε σὰν ΠΑΣΟΚ αὕτη τὴ ἀποφ. - στὰ μαζικά σωματεῖα νά μὴν ὑπάρχει ὁ ὀργανωτικὸς ἔλεγχος μιά καί μέ τὸ τρόπο αὐτὸ προσεγγίζουν τὸ σωματεῖο καί ἀπολίτιττες μάζες πού μπορεῖ νά κερδιθοῦν καί κομματικά ἐφ' ὅσον ὑπάρχει πραγματικὴ ὀρθότητα καί συνέπεια στὶς θέσεις ἑνὸς πολιτικοῦ φορέα πού θά ἐπιβεβαιώνονται καί θά πεῖθουν κάθε μέρα. Οὐσιαστικά ἐδῶ μπαίνει τὸ πρόβλημα τῆς αὐτονομίας τοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος πού ἔχει ἐπανειλημμένα ἀναλυθεῖ.

3. Ἡ τρίτη γραμμὴ τῆς μὴ κομματικοποίησης ἀλλὰ ὀργανωτικῆς αὐτονομίας τοῦ μαζικοῦ χώρου τῶν συνδικάτων τῆς δημοκρατικῆς του λειτουργίας, τῆς μαζικοποίησης τους, τῆς ταξικῆς τους προοπτικῆς καί τῆς πολιτικοποίησης τους. Ἡ γραμμὴ αὕτη βλέπει τὸ διαρθρωμένο μαζικὸ κίνημα σὰν κύριο μοχλὸ στὶς γενικότερες ἐξελιξιμοὶς καί σὰν μέσο πάλης γιὰ τίς εὐρύτερες μάζες τῶν ἐργαζόμενων, βλέπει τὸ συνδικαλιστικὸ κίνημα σὰν μιά ἀπὸ τίς κ'ριες αἰχμές τοῦ λαϊκοῦ κινήματος. Ἡ θέση αὕτη ἡ ὁποία βέβαια δέν μπορεῖ νά ἀναλυθεῖ σέ πέντε γραμμές ἀλλὰ ἔχουν γίνει ἐπανειλημμένες ἀναφορές σ' αὕτη καί παλιότερα, κύρια ἐκφράζεται ἀπὸ τὸ ΠΑ.ΣΟ.Κ. - καί ὀρισμένες ἄλλες δυνάμεις οἱ ὁποῖες ὅμως μέ τὸ νά μὴν ἔχουν ἰδιαίτερες μαζικὲς προσβάσεις, ἀντικειμενικά ἔχουν περιορισμένες δυνατότητες νά περάσουν αὕτη τὴν ἀντίληψη στὶς μάζες. Ὑπάρχουν καί ὀρισμένες μικροπαραλλαγές γραμμῶν, χωρὶς σημασία μιά καί δέν ἔχουν ἐπαφή μέ τίς μάζες. Ἀπὸ τίς τρεῖς γραμμές πού προανεφέρθησαν ἡ μόνη σταθερὴ μιά καί εἶναι ἡ μόνη σωστὴ πολιτικὴ ἀντίληψη γιὰ τὰ μαζικά κινήματα εἶναι ἡ τρίτη, ἡ γραμμὴ πού καλύπτεται πολιτικά καί ἀπὸ τὸ ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Οἱ ἄλλες δύο εἶναι οἱ κυμαινόμενες γραμμές ἡ μὲν γραμμὴ τοῦ

./..

κυβερνητικοῦ συνδικαλισμοῦ προσπαθεῖ νά ἐπιχρισθεῖ μέ μία ἐπίφαση ἐξευρωπαϊσμοῦ, - π.χ. προώθηση ἄποψης συνεργασίας τῶν τάξεων- τριμεροῦς συνεργασίας, ὅπως καί μερικές μεγαλοστομίες χωρίς προοπτικές ἀλλά καί χωρίς ὑπόβαθρο. Ὅλη αὐτή ἡ προσπάθεια γίνεται συνειδητά, σέ μία προσπάθεια ἀποπροσανατολισμοῦ τῶν ἐργαζόμενων χωρίς νά ξεφεύγει ἐπ' οὐδενί ἀπ' τό πλαίσιο τῶν κυβερνητικῶν καί ἐργοδοτικῶν ἐντολῶν, παίζεται δηλαδή ἕνας ρόλος ἑνός κακοσκηνοθετημένου σκηνικοῦ σέ βάρος τῶν ἐργαζομένων. Ἡ δεύτερη γραμμή πού κυμαίνεται ἰδιαίτερα ἐντονα τόν τελευταῖο καιρό εἶναι ἡ δεύτερη γραμμή τοῦ ΚΚΕ. Εἶναι πιά ρηφανές μετά ἀπό μία σειρά γεγονότων πού ἔχουν συμβεῖ, ὅτι μέσα σ' αὐτό τόν κομματικό χῶρο καί ἰδιαίτερα γιά τά μαζικά κινήματα, χτυποῦνται δύο γραμμές ἀπό τήν ἡγεσία μέχρι τή βάση αὐτοῦ τοῦ κόμματος. Ἡ θέση ἡ σεχταριστική καί στενοκομματική ἐκφράζεται κύρια ἀπό παλιά στελέχη καί λιγότερους νέους, ἡ θέση ἡ πιά πλατειά ἡ πιά ἐνωτική στήν πράξη μέ προοπτικές σεβασμοῦ τῆς αὐτονομίας τοῦ μαζικοῦ χώρου κ.λ.π. ἐκφράζεται ἀπό νεώτερα στελέχη καί μερικούς παλιούς.

Στό μέτρο πού θά ἐπικρατήσῃ ἡ δεύτερη ἄποψη ὅπωςδήποτε θά ἔχουμε πολύ καλλίτερες συνθήκες κοινῆς δράσης στό μαζικό κίνημα.

Ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς ἐσωτερικῆς ἀντιφατικότητας εἶναι οἱ παλινωδίες πρός τά ἔξω π.χ. στό συνέδριο τῆς Καλαμάτας, στό συνέδριο τῆς Ὁμοσπονδίας Ἰδιωτικῶν Ὑπαλλήλων στό Συνέδριο τοῦ ΕΚΑ. Στήν ἀποδοχή ἢ ἀπόρριψη τῶν ἐργοστασιακῶν σωματείων κ.λ.π., στήν προώθηση ἢ ἀποδυνάμωση τῶν διαφόρων συντονιστικῶν ἢ διάφορες, δονκιχωτικές ἀπεργίες ἢ ἀκόμα συνεργασίες μέ κυβερνητικούς καί χουντικούς συνδικαλιστές. Ἐδῶ θά σταθοῦμε ἰδιαίτερα στή γραμμή τῆ διασπαστικῆς σεχταριστικῆς τοῦ στενοκομματικοῦ, τοῦ ὁργανωτικοῦ ἐλέγχου.

Ἦδη ἔχουν περιγραφεῖ μερικά της φαινόμενα, ἐδῶ θά ἀναφέρουμε ὀρισμένα παραδείγματα τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῆς τῆς γραμμῆς καί τί προωθείται μ' αὐτήν.

Συντονιστικά όργανα σέ μόνιμη βάση.

Τό φαινόμενο τών " συντονιστικῶν ὀργάνων" ἄρχισε νά πρωτοεμφανίζεται τό Δεκέμβρη 1977, Γενάρη 1978 μέ πρώτη ἐμφάνιση τήν περίφημη ἐκείνη " συσπείρωση" τών 70 σωματείων. Ήταν μιὰ κίνηση καθαρά διασπαστική ἡ ὁποία στήν πράξη ἤρθε νά ἀντιπαρατεθεῖ στό φορέα κοινῆς δράσης, κοινῆς ὠφέλειας, Τραπεζοῦ καλλιηλικῶν ὀργανώσεων - ἐργοστασιῶν βιομηχανικῶν σωματείων. Τό φιάσκο τῆς ἀπεργίας 26.1.78 ὅπως καί ἡ διασπαστική ταχτική τοῦ ΚΚΕ πού ὁδήγησε στίς ξεχωριστές συγκεντρώσεις τήν 1 Μάρτη 1978 εἶναι τόσο γνωστά πού δέν ὑπάρχει λόγος νά σταθοῦμε, οἱ διαδικασίες πού ἀκολουθήθηκαν, οἱ προκά ἀποφάσεις πού λαμβάνονται ἔξω ἀπό τά σωματεῖα στήν προσπάθεια κομματικοῦ ὀργανωτικοῦ ἐλέγχου ἀπό τό ΚΚΕ φορέων τῆς συνδικαλιστικῆς ἀντιπολίτευσης, γιά νά αὐτοβεβαιωθεῖ σάν κόμμα τῆς ἐργατικῆς τάξης, ἀποτελοῦν τραυματικές ἐμπειρίες, τοῦ πρόσφατου συνδικαλιστικοῦ παρελθόντος. Ἡ παταγώδης αὐτή ἀποτυχία δέν συνέτισε τούς ἐμπνευστές τους οἱ ὅποιοι προσπάθησαν νά ὑλοποιήσουν ἀντίστοιχους φορεῖς στή Θεσ/κη, Βόλο Πάτρα καί ἄλλοι. Τό πόσο μέσα στή στενή κομματική λογική τοῦ ΚΚΕ ἦσαν αὐτά τά " συντονιστικά", φαίνεται ἀπ' τό γεγονός, ὅτι στή Πάτρα πού ἡ Διοίκηση τοῦ Ε.Κ. βρίσκεται σέ προοδευτικά χέρια καί συνεχῶς ἐπαιζε καί παίζει πρωτοκαρειακό ρόλο στίς ἐργατικές διεκδικήσεις καί κινητοποιήσεις προωθεῖ καί ἐκεῖ " συντονιστικό" γιά νά περιχαράκωσει κάποιο χῶρο πού νά ἐκφράζει τίς καθαρά κομματικές θέσεις.

Αὐτά τά συντονιστικά τά ξεπέρασε ἡ ἴδια ἡ πράξη. Τώρα τελευταῖα ἄρχισαν νά ἀλλάζουν μορφή τά συντονιστικά, ἀφοῦ ἀπέτυχαν νά πειθίσουν σέ ἐπίπεδο ἐργατικῶν κέντρων - γεωγραφικά. Προσπαθιέται νά στηθοῦν τώρα σέ ἐπίπεδο Ὀμοσπονδίας. Τοῦτο πιθανά νά ὀφείλεται στό ὅτι ἡ ἀδυναμία συνεχοῦς παρέμβασης τῆς Κεντρικῆς Καθοδήγησης τοῦ ΚΚΕ στά συντονιστικά Ε.Κ. ὤθησαν στή δημιουργία συντονιστικῶν ὀργάνων σέ ἐπίπεδο Ὀμοσπονδιῶν πού ἔχουν ἔδρα τήν Ἀθήνα, ἔτσι πού νά ἔχει ἔμεση ἐπαφή.

Τά συντονιστικά σέ μόνιμη βάση, παράλληλα εἶναι ἐνταγμένα στή

λογική της γενικότερης διάσπασης του μαζικού κινήματος - θα επανέλθουμε παρακάτω μέσα στη λογική της απομόνωσης και της αχρήστευσης των άλλων χώρων που δοούν στο μαζικό κίνημα.

Ιδιαίτερα το ΠΑΣΟΚ του οποίου καθημερινά οι δεσμοί πολλαπλασιάζονται με το οργανωμένο μαζικό κίνημα, με τις νέες πολιτικές θέσεις που δίνει θέα ποιότητα και νέες προοπτικές σ' αυτό αποτελεί κύριο στόχο αυτών των συντονιστικών. Και τούτο γιατί καταβάλλεται προσπάθεια με τα συντονιστικά να εγκλωβιστούν στους στημένους μηχανισμούς του ΚΚΕ ιδιαίτερα στον εργατοϋπαλληλικό χώρο, όπου το ΠΑΣΟΚ έχει γενικά νέα και άπειρα στελέχη, οι συνδικαλιστικές προσπάθειες του ΠΑΣΟΚ, και να αχρηστευτούν. Τούτο αποτελεί άμεση ανάγκη για το ΚΚΕ στην αντι-ΠΑΣΟΚ τακτική του διότι βλέπει ότι κάθε μέρα, την πολιτική πρωτοβουλία ακόμη και σε παραδοσιακούς χώρους - όπως π.χ. οι οικόδομοι - παίρνουν στελέχη του ΠΑΣΟΚ πράγμα που σημαίνει ότι δέ μπορεί να λύσει πιά υπαρκτά του προβλήματα στη βάση της αυτοεπιβεβαίωσής του σαν κόμματος της εργατικής τάξης.

#### Προώθηση αντι Γ.Σ.Ε.Ε.

Από πολλές ενδείξεις βγαίνει το συμπέρασμα ότι η σεχταριστική τάση του ΚΚΕ που προαναφέραμε τείνει στη λογική της δημιουργίας νέας " προοδευτικής ΓΣΕΕ κάτω από τη καθοδήγηση του ΚΚΕ.

Στο πλαίσιο αυτό εντάσσονται και τα μόνιμα συντονιστικά ώστε ν' αποτελέσουν οργανωτικές αφετηρίες για τα αντίστοιχα εργατικά κέντρα ή όμοσπονδίες που απαιτεί μιά νέα δομή. Εκτιμάται παράλληλα ότι σημαντικό στοιχείο μιάς τέτοιας επιλογής θα παίξει το τί δυνάμεις θα μπορέσουν να τραβήξουν σε μιά τέτοια λογική. Ιδιαίτερα για το ΠΑΣΟΚ εκτιμάται ότι απαιτεί απαραίτητο στοιχείο αυτής της προοπτικής. Εμείς σαν ΠΑΣΟΚ είμαστε ριζικά αντίθετοι σ' αυτή τη προοπτική. Για μας η ύπαρξη ενιαίας δομής του συνδικαλιστικού κινήματος είναι θεμελιική θέση. Επομένως καταπολεμάμε κάθε τάση διάσπασης απ' όπου και αν προέρχεται - πιο κάτω θ' αναλυθεί περισσότερο.

Για μας η εργατική τάξη και γενικά οι εργαζόμενοι έχουν κοινά

ταξικά συμφέροντα ανεξάρτητα απ'τό πολιτικό κόμμα πού ανήκουν σάν άτομα. Καλώς ή κακώς δέν είναι τοῦ παρόντος νά τό ανατρίξουμε. Επομένως κάθε διάσπαση τοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος εἶναι σάν νά διασπᾶ τήν ἴδια τήν ἐργατική τάξη καί νά ἀντιπαραθέτει τό ἓνα τμήμα στό ἄλλο.

Εἶναι ἄλλης ποιότητας τό χτύπημα τῆς συνδικαλιστικῆς ἡγεσίας πιστῶν ἐκτελεστῶν τῶν κυβερνητικῶν ἐντολῶν τῶν μονοπωλίων καί τῆς ἐργοδοσίας, ἀπό τοῦ νά ἀντιπαραθέσεις ὀργανωτικά σχηματικά τοῦς δεξιούς ἐργατοῦπάλληλους μέ τοῦς κεντρώους ἤ τοῦς ἀριστερούς.

Γιά μᾶς ὁ ἐκδημοκρατισμός, ἡ σωστή λειτουργία, ὁ σωστός προσανατολισμός τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος εἶναι ὑπόθεση ὀργανωμένης καί μαζικῆς πάλης τῶν ἐργαζόμενων. Πρέπει νά διανυθεῖ μακρὺς δρόμος ἀλλὰ πιστεύουμε ὅτι νομοτελειακᾶ θά πιάρουν οἱ ἐργαζόμενοι στά χέρια τους τῖς τύχες τους.

Ἦδη ὁ νέος συσχετισμός στίς ἀρχαιρεσίες πού γίνονται στά ἐργατικά κέντρα εἶναι σαφῶς πιά εὐνοϊκός. Μιά σειρά Ε.Κ. - π.χ. Χανίων, Ρόδου, Θεσπρωτίας, Μεσολογγίου - ἔχουν ξεμπλοκαρισθεῖ ἀπό τά γρανάζια τοῦ κυβερνητικοῦ συνδικαλισμοῦ, τό ἴδιο ἀναμένεται νά γίνεῖ καί σέ ὀρισμένα ἄλλα. Παράλληλα οἱ προοδευτικοί συνδικαλιστές ἐδραιώνουν τή θέση τους σέ μιᾶ σειρά Ε.Κ. πού ἀπό παλαιότερα εἶχαν προοδευτικές διοικήσεις - π.χ. Πάτρα, Βέροια, Οἷβα, Τρίπολη, Λουτράκι κ.λ.π. - Τοῦτο ἀποδείχνει ὅτι παρ' ὅλες τίς ἀντιδημοκρατικές μεθοδεύσεις τοῦ κυβερνητικοῦ συνδικαλισμοῦ, ἡ ὀργανωμένη πάλη φέρνει τοῦς καρπούς της. Παράλληλα μέ τοῦς νέους πολιτικούς συσχετισμούς πού συνεχῶς εἶναι πιά εὐνοϊκοί γιά τίς προοδευτικές δυνάμεις καί ἰδιαίτερα τό ΠΑ.ΣΟ.Κ., ἐκτιμᾶται ὅτι θά προκύψουν ἀκόμη πιά εὐνοϊκοί συσχετισμοί στό συνδικαλιστικό κίνημα ὅπως καί ἀποδυνάμωση τῶν δυνατοτήτων τοῦ κυβερνητικοῦ συνδικαλισμοῦ.

Ἀκριβῶς ἐκεῖ βρίσκεται τό κρίσιμο σημεῖο τῆς λογικῆς τῆς νέας ΓΣΕΕ. Ἐπειδή οἱ νέοι συσχετισμοί εἶναι σαφῶς ὑπέρ τῶν πολιτικῶν θέσεων πού ἐκφράζει στό συνδικαλισμό τό ΠΑΣΟΚ πού σημαίνει ὅτι σέ μιᾶ ἐνιαία ΓΣΕΕ θά ἔχουν αὐτές τή κυρίαρχη θέση στό χῶρο τῶν δημο-

πρακτικῶν δυνάμεων, πρέπει νά βρεθεῖ τὸς ποῦ νά ἐπιλωβιστοῦν. Καί αὐτός ὁ τρόπος ἔχει ἐκτιμηθεῖ ὅτι μπορεῖ νά ἀναπτυχθεῖ μέσα στό πλαίσιο μᾶς ἑλλης ΓΣΕΕ ὀργανωτικά ἐλεγχόμενης ἀπὸ τὸ ΚΚΕ.

Βέβαι τὰ πιο πάνω δέν προκύπτουν ἀπὸ κείμενα τοῦ ΚΚΕ ἐπιφορμένα πρὸς τὰ ἔξω ἀλλὰ ἀποτελοῦν ἔμμεσα συμπεράσματα μιᾶς συγκεκριμένης τακτικῆς του.

Δέν διεκδικεῖται πάντως τὸ ἀλάθητο στὶς πιο πάνω ἐκτιμήσεις εἶναι ὅπως πιστεύουμε καθῆκον τῆς συνδικαλιστικῆς ἡγεσίας τοῦ ΚΚΕ νά ξεκαθαρίσει τὴ θέση της χωρὶς περιστροφές πάνω στό θέμα.

#### Σχέση μέ ἐργοστασιακὸ σωματεῖο.

Ἡ πρὶν ἀπ' τὸ 10ο Συνέδριο τοῦ ΚΚΕ ἄποψη τοῦ κόμματος αὐτοῦ γιὰ τὸ ἐργοστασιακὸ σωματεῖο ἦταν μέ λίγα λόγια ἐνάντια στὰ ἐργοστασιακὰ σωματεῖα, διότι εἶναι διασπαστικά τῶν κλαδικῶν ἢ ἐργοδοτικῶν. Στὴ βάση αὐτὴ εἶδαμε νά ἀντιπαραθέτει π.χ. στὰ ἐργοστασιακὰ σωματεῖα ἐργοστασίων ἡλεκτρικῶν συσκευῶν - ΠΙΤΣΟΣ, ΕΒΙΟΠ, ΕΣΚΙΜΟ κ.λ.π. - ἓνα κλαδικό δημιούργημα, ἄμαζο, τὸ σωματεῖο οἰκιακῶν συσκευῶν Ἀττικῆς. Τὸ ἴδιο ἔγινε καί στὶς τεχνικές ἐταιρεῖες ὅπου μόλις ἔρχισε ἡ δημιουργία σωματείων στὴν ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΕΧΝΙΚΗ, ΘΡΑΚΗ ΜΙΑΣΙΑ κ.λ.π. Ἀμέσως δημιουργήθηκε ἓνα κλαδικό ἐργαζόμενων στὶς τεχνικές ἐπιχειρήσεις. Παράλληλα εἶχαμε ἀνοικτές προσπάθειες ὑπονόμευσης δημιουργίας ἐργοστασιακῶν σωματείων, ὅπως π.χ. στὴ Πάτρα ἀπὸ τὸ κλαδικό ἱματισμοῦ - ἐλεγχόμενο ἀπὸ ΕΣΑΚ - ἀπέναντι στὴ προσπάθεια δημιουργίας ἐργοστασιακῶν σέ δύο ἐργοστάσια ἱματισμοῦ τῆς Πάτρας. Εἶδαμε ἐπίσης προσπάθειες ὑπονόμευσης ἰδρυμένων ἐργοστασιακῶν ὅπως π.χ. ΕΒΙΟΠ μέσω τοῦ κλαδικοῦ τῆς μεταλλουργικῆς ἑνώσεως ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ - ἐλεγχόμενο ἀπὸ τὴν ΕΣΑΚ κατὰ πλειοψηφία.

Ἡ τοποθέτηση ἐνάντια στό ἐργοστασιακὸ σωματεῖο ἔχει ἐπανειλημμένα ἐμφανιστεῖ καί ἀπὸ τίς στήλες τοῦ Ριζοσπάστη καί ἀπὸ τίς στήλες ἄλλων ἐντύπων τοῦ ΚΚΕ, ὅπως καί ἀπὸ τὴν πρακτικὴ πολλῶν στελεχῶν τῆς ΕΣΑΚ στοὺς μαζικοὺς χώρους. Ἡ τοποθέτηση αὐτὴ ἔβγαλνε σάν

αποτέλεσμα θολών και "τραβηγμένων" μαρξιστικοφανών αναλύσεων.

Παρά τήν αντίθετη όμως θέση του ΚΚΕ αλλά και ενέργειες ενάντια στα εργοστασιακά σωματεία, η ίδια η ζωή τά επέβαλε σαν αποτέλεσμα αδήρητης ανάγκης. Αυτό επέβαλε αναπροσαρμογή στις θέσεις του ΚΚΕ πάνω στο θέμα. Η νέα θέση δεν επιβλήθηκε σαν αποτέλεσμα σωστής κριτικής και απόρριψης της προηγούμενης, αλλά με τό σκεπτικό ότι η αντίθεση του ΚΚΕ ενάντια στα εργοστασιακά σωματεία επέτρεφε σε άλλους να πάρουν τή πρωτοβουλία. "Αρα έπρεπε να βρεθεί τρόπος για τή παρέμβασή του σαν κομματικοῦ χώρου στα εργοστασιακά σωματεία. Η νέα θέση δηλαδή επιβλήθηκε σά στενά κομματική ανάγκη και όχι σαν μία ανάγκη του μαζικοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος ν' αναπτυχθεί τοῦτο στους χώρους δουλειᾶς. Αλλά ποιά είναι αυτή η θέση χωρίς λεκτικές θολούρες; Ούτε ενάντια στα εργοστασιακά ούτε υπέρ. Πιά θέση, πού χωρίς να απορρίπτει τό εργοστασιακό σωματείο τό καταξιώνει μόνο στό μέτρο πού ελέγχεται ή διοίκησή του από "συνεπείς" συνδικαλιστές και τό απορρίπτει στό μέτρο πού η διοίκησή του δεν ανήκει οργανωτικά στό χώρο τής ΕΣΑΚ. Στή πράξη αυτή η θέση υλοποιείται ως εξής :

α. Καμιά ανάπτυξη οργανωτικής ή πολιτικής πρωτοβουλίας από μέλη ή όπαδούς τής ΕΣΑΚ ή του ΚΚΕ για τή δημιουργία εργοστασιακῶν σωματείων.

β. Προσπάθεια περάσματος στις διοικήσεις και οργανωτικοῦ ελέγχου ήδη δημιουργημένων εργοστασιακῶν σωματείων. Στή προσπάθεια αυτή χρησιμοποιούνται όλα τά μέσα ανεξάρτητα από τις συνέπειες πού μπορούν ν' ακολουθήσουν. Στα μέσα αυτά μπορεί νά περιληφθεί από τή σωστή συνδικαλιστική αντιπολίτευση πού όπωσδήποτε πρέπει νά γίνεται μέχρι τήν υποσκαφή και διαβολή μέ λασπολογία. - Κλασσικό παράδειγμα είναι η περίπτωση του εργοστασιακοῦ σωματείου ΝΕΣΤΛΕ όπου στή κυριολεξία "κρεμάστηκε" από μέλη τής ΕΣΑΚ ο πρόεδρος του σωματείου, απολύθηκε και σε συνέχεια πέρασαν οι ίδιοι στή διοίκηση του σωματείου.

Στήν ίδια τακτική έχουμε παραδείγματα όπου σπρώχνονται σιόπιμα οι διοικήσεις των εργοστασιακῶν σωματείων σε θέσεις ανέφικτες έτσι

πού μιὰ συνδικαλιστική άποτυχία ν' αλκοιόθει τήν καλή διοίκηση από τή θέση της καί νά περάσουν οί "συνεπείς".

Σ' αυτό τό σημείο πρέπει νά επισημεύουμε ότι μέχρι τώρα κανένα εργοστασιακό σωματείο δέν ιδρύθηκε μέ πολιτική καί οργανωτική πρωτοβουλία της ΕΣΑΚ καί τοῦ ΚΚΕ ὅπως επίσης κανένα εργοστασιακό σωματείο πού ἡ διοίκηση ἐλέγχεται από τήν ΕΣΑΚ ἔχει νά ἐπιδείξει αγωνιστικές κινητοποιήσεις από τήν ὥρα πού ἡ διοίκηση του πέρασε στά χέρια τῶν "συνεπῶν" συνδικαλιστῶν.

Ἀκόμα θά θυμίσουμε 2 περιπτώσεις πού ἀντανάκλουν σ' αὐτή τή νοοτροπία καί τακτική.

Όταν γίνονταν οί αγωνιστικές κινητοποιήσεις από τούς μεταλλωρύχους στό Γαντούδι μέ τά γνωστά ἐπεισόδια, τίς αὔρες, τούς ἀποκλεισμούς, εἰ-  
δαμε σέ ρεπορτάζ τοῦ "Ριζοσπάστη" τήν ὥρα τοῦ ἀγῶνα, τήν ὥρα τῶν μαζι-  
κῶν διωγμῶν καί ἀπολύσεων νά γίνεται κριτική στους "ἄπειρους" συνδι-  
καλιστές τῶν μεταλλωρύχων ὅπως καί συμβουλές τοῦ τύπου ὅτι ἡ ἀπεργία εἶναι δίκαιο μαχαίρι καί πρέπει νά ξέρεις νά τό πιάνεις, ἄλλοιῶς σέ κόβει τόν ἴδιο.

Ἀνάλογη εἶναι καί ἡ περίπτωση τῆς ἀπεργίας στό εργοστάσιο τῆς ΣΕΛΙΑΝ ὅπου βρῆκαν τήν ὥρα τῆς κριτικῆς ὅταν ἦσαν ἀπολυμένοι 700 ἐργαζόμενοι ὅπως καί τό σπουδαιότερο νά ὑποβάλλουν αἴτηση ἀκυρώσεως τῶν ἐρδσφατων ἀρχαιρεσιῶν ὅπου ἐπανηλέχτηκε ἡ προηγούμενη ἀπολυμένη διοίκηση τῶν ἀπεργούντων καί ἀπολυμένων ἐργατοῦπαλλήλων, ξέροντας μά-  
λιστα ὅτι αὐτή ἡ ἐπανεκλογή ἀποτελοῦσε ἀπαραίτητο στοιχεῖο γιά τήν ἀντιμετώπιση τοῦ κύματος τῶν ἀπολύσεων, ἀλλά καί τῆς συνέχισης τοῦ ἀ-  
γῶνα.

Ἀντιμετώπιση ἄλλων χώρων καί ιδιαίτερα  
τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Όπως εἶναι γνωστό τό ΠΑ.ΣΟ.Κ., στίς θέσεις πού κατά καιρούς ἐκφράζονται στά ἐπίσημα κείμενα τοῦ ΚΚΕ ἀλλά καί σέ πολλά ἄρθρα τοῦ "Ριζοσπάστη" καί ἄλλων ἐντύπων ἔχει λεξιμογραφηθεῖ σάν τό "μικρο-  
αστικό" καί ταλαντευόμενο ΠΑ.ΣΟ.Κ., πού ἔχει προσβάσεις στά

μικροαστικά στρώματα και στην έγροτιά. Παράλληλα συνέχεια ζημύνεται μέσα στις ίδιες θέσεις ή τάση να εμφανίζεται ότι το ΓΑΣΟΚ όλο πάει να κάνει νερά όλο τό στρίβει" δεξιά". Οί περιπτώσεις πού θεωρείται ότι τό ΠΑΣΟΚ είναι κόμμα όπως πραγματικά είναι σοσιαλιστικό και προκύπτει από τίς θέσεις του, τήν πρακτική του αλλά και τά κοινωνικά στρώματα πού εκφράζει πολιτικά και οργανωτικά είναι σχεδόν ανύπαρκτες. Πουθενά έν γίνεται αναφορά για τους δεσμούς πολιτικούς και οργανωτικούς του ΠΑΣΟΚ μέ τήν εργατική τάξη. Αύτή ή κραυγαλέα άρνηση τής πραγματικότητας άπ' τό ΚΚΕ αποτελεί άπαραίτητο στοιχείο τής αυτοαναγόρευσης του σαν κόμματος τής εργατικής τάξης για τή στήριξη τών θέσεών του, ότι μόνο αυτό εκφράζει τά ταξικά συμφέροντα τών εργατοϋπαλλήλων.

Διαγράφει λοιπόν μέ μία μονοκοντυλιά τή πραγματικότητα έτσι πού να προκύβουν άφετήριες θέσεων και αναλύσεων πού να έξυπηρετούν τους στενοκομματικούς του στόχους. Ή πραγματικότητα έχει όμως ανατρέψει πρό πολλού αυτές τίς θέσεις.

Οί οργανωτικοί δεσμοί του ΠΑΣΟΚ μέ τους εργατοϋπάλληλους συνεχίσει ισχυροποιούνται και αύξάνουν. Ή πολιτική έπιρροή τών θέσεων του ΠΑΣΟΚ στά συνδικαλιστικά θέματα συνεχώς διευρύνεται και έχει γίνει πιά κοινά γνωστό ότι οί νέοι συσχετισμοί, όπως προκύπτουν από τίς πρόσφατες αρχαιρέσιες μέ σωματεία, Ε.Κ. Όμοσπονδίες κ.λ.π. δείχνουν μία συνεχή άνοδο αύτών τών θέσεων.

Ή ΠΑΣΚΕ πού σαν συνδικαλιστική παράταξη είναι φορέας πολιτικοσυνδικαλιστικών αντιλήψεων αναλόγων πρός τίς θέσεις του ΠΑΣΟΚ όπως νωρίτερα αναφέρθηκαν, συνέχεια διευρύνει τίς έπιρροές της και είναι ή μόνη πραγματικά άνερχόμενη συνδικαλιστική παράταξη.

Βρισκόμαστε λοιπόν μπροστά στό δυσάρεστο φαινόμενο ή σεχταριστική και διασπαστική τάση πού εκφράζεται στις γραμμές του ΚΚΕ να έχει έπιλέξει σαν κύρι στόχο της τίς συνδικαλιστικές προσπάθειες τής ΠΑΣΚΕ στό μαζικό χώρο όπως και τά μέλη και όπαδούς του ΠΑΣΟΚ πού δρούν στό μαζικό κίνημα. Ή προσπάθεια πού σε πολλές περιπτώσεις γίνεται

χωρίς αρχές, έχει σαν στόχο την ἀχρήστευση ή την ἀποκοπή αὐτῶν τῶν προσβάσεων. Αὐτῆς τῆς καπιταλιστικῆς παραδείγναι καὶ ἐπει-  
λογὰ γιὰ τὴν ἡγεσία τῆς ΠΑΣΚΕ ἐν σχέσει μὲ τὸ συνέδριο τοῦ ΕΚΚ μὲ  
τὶς σιδηρῆς διαστροφὰς καὶ σιδηρῆς προσηυήσεις τῆς οὐσίας τῶν  
ἐποταλασμάτων κ.λ.π.

Ἡ ἀποκοπή τῶν συνδικαλιστικῶν προσβάσεων τῆς ΠΑΣΚΕ ὅπως καὶ  
τῆς δυνατότητας πολιτικῆς πρόσβασης τοῦ ΠΑΣΟΚ στοῦ μαζικοῦ κίνημα ἀπο-  
τελεῖ γι' αὐτὴ τὴν ἀπόψη τοῦ ΚΚΕ ἄμεση ἀνάγκη γιὰ νὰ αὐτοεπιβεβαιωθεῖ  
ἄφ' ἑνὸς σὰν μόνος ἐκφραστής τῆς ἐργατικῆς τάξης ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ ἀνα-  
λάβει τὴ πολιτικὴ πρωτοβουλία στοῦ χώρου τοῦ μαζικοῦ κινήματος ἀξιοποι-  
ώντας τὸν χώρου τῶν ὁπαδῶν τοῦ ΠΑΣΟΚ σὰν μαζικό του χώρο. Παράλληλα προ-  
σπαθεῖ μὲ τὴν ἀποκοπή τῶν δεσμῶν τοῦ ΠΑΣΟΚ μὲ τοὺς μαζικοὺς χώρους  
ἰδιαίτερα τῶν ἐργατοῦπαλλήλων νὰ μπορέσει νὰ ἡγεμονεύσει στὸν εὐρύ-  
τερο χώρο τῆς ἀριστερῆς, ὀριοθετῶντας ὀργανωτικό γκέττο καὶ μὲ ἐπίφα-  
ση πολιτικῶν θέσεων τοῦ χώρου πρὸς τὸ ΠΑΣΟΚ. Βέβαια ἡ πραγματικότητά  
συνέχεια ἀνατρέπει αὐτὲς τὶς φευδαισθήσεις δὲν παύει ὅμως κάθε μέρα  
αὐτὴ ἡ στενοκομματικὴ ἀντίληψη νὰ τροφοδοτεῖ μὲ ,πολλὰς φορὰς, ἐπώδυ-  
να τραύματα τῇ προσπάθειά γιὰ ἀγωνιστικὴ συμπράταξη πάνω στὰ καυτά  
τοὺς προβλήματα ὅλων τῶν ἐργατοῦπαλλήλων.

Πρέπει νὰ καταλάβουν ἐπιτέλους μερικοὶ ὅτι ἡ ἡγεμονία σ' ἓνα χώ-  
ρο δὲν καταχτιέται μὲ διοικητικὰ ἢ ὀργανωτικὰ μέτρα χωρὶς συγκεκρι-  
μένη ἰδεολογικοπολιτικὴ γραμμή.

Συμερασματικὰ λοιπὸν πρέπει τὸ ΚΚΕ νὰ ξεκαθαρίσει ,τὰ πιὸ κάτω θέμα-  
τα στὶς γραμμές του :

- α. Αὐτονομία καὶ πῶς τὴν ἐννοεῖ καὶ τὴν ἐφαρμόζει, τῶν μαζικῶν  
χώρων.
- β. Ξεκάθαρη καὶ χωρὶς ὑπεκφυγὰς τοποθέτηση πάνω στοῦ θέμα τῆς δημι-  
ουργίας δεύτερης ΓΣΕΕ.
- γ. Ξεκάθαρη τοποθέτηση πάνω στοῦ θέμα τοῦ ἐργοστασιακοῦ σωματείου.

δ. Ξεκάθαρη τοποθέτηση πάνω στο θέμα της συνεργασίας των προοδευτικών δυνάμεων με παράλληλο σεβασμό της πολιτικοϊδεολογικής και όργανωτικής φυσιογνωμίας του ΠΑΣΟΚ.

ε. Ξεκαθάρισμα των θέσεων απέναντι στον κυβερνητικό συνδικαλισμό. Το ξεκαθάρισμα πρέπει να είναι ξεκαθάρισμα θέσεων, αλλά κύρια ξεκαθάρισμα της συγκεκριμένης πρακτικής του - που πολλές φορές ανατρέπει τη θεωρία τους επιμέρους χώρους, κύρια απέναντι στο ΠΑΣΟΚ.

Στο μέτρο που γίνουν βήματα προς ένα θετικό ξεκαθάρισμα των πιο πάνω προβλημάτων θα υπάρξουν και γενικότερες θετικές εξελίξεις στο συνδικαλιστικό κίνημα, στο μέτρο που επικρατήσουν στενοκομματικές αντιλήψεις θα έχουμε όπισθοχώρηση.

Ποιά είναι η σωστή τακτική για το ξεπέρασμα της κρίσης και της  
ένότητας του συνδικαλιστικού κινήματος. Τι προτείνει το ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Η τακτική μπορεί να περιγραφεί συνοπτικά ως εξής:

α. Παράλληλη και συντονισμένη δράση των δημοκρατικών δυνάμεων και μέσα, και έξω απ'τή ΓΣΕΕ με κύρια σύγκλιση αυτής της δράσης τη συνολική έκφραση του συνδικαλιστικού κινήματος σε ενιαία δομημένη οργάνωση, σε ενιαία ΓΣΕΕ.

β. Ανάπτυξη του έργοστασιακού συνδικαλισμού μιά και ο μόνος πραγματικά ανοργάνωτος χώρος είναι των βιομηχανικών εργατών στους χώρους δουλειάς τους.

γ. Κοινή δράση των προοδευτικών δυνάμεων σε συγκεκριμένα θέματα με την απaráβατη προϋπόθεση του ξεκαθαρίσματος από μέρος του ΚΚΕ των προϋποθέσεων που μπήκαν προηγούμενα, και τοῦτο στο μέτρο, που επιβάλλεται αυτό από τις συγκεκριμένες αναγκαιότητες του χώρου και στο μέτρο που δεν θα υπάρχει τάση υποτέλεισης ποιοτικής ή ποσοτικής των επιμέρους χώρων που συμβάλλουν σε μιá κοινή δράση.

Αναλυτικότερα η κοινή δράση των οργανώσεων μέσα και έξω από τη ΓΣΕΕ

είναι απαραίτητο στοιχείο για την ένότητα του κινήματος. Σ' αυτή τη κοινή δράση πρέπει να καταπολεμείται κάθε τακτική που χωρίς περίσκεψη ή και σκόπιμα θα προσπαθεί να δημιουργήσει προϋποθέσεις για αποχώρηση δημοκρατικών συνδικαλιστικών δυνάμεων από αυτούς που ανήκουν οργανωτικά στην υπάρχουσα ΓΣΕΕ.

Αναγνωρίζεται βέβαια ότι ο αγώνας είναι δύσκολος. Εκτιμάται πάντως, πράγμα που επιβεβαιώνεται από τα πράγματα, ότι οι νέοι πολιτικοί συσχετισμοί όπως διαμορφώνονται θετικά για τις προοδευτικές δυνάμεις, παράλληλα με τη μαζική πάλη των δημοκρατικών συνδικαλιστικών δυνάμεων, δημιουργούν κάθε μέρα και περισσότερο τις προϋποθέσεις για να περάσουν οι συνδικαλιστικές οργανώσεις και η ΓΣΕΕ στα χέρια των πραγματικά εργαζόμενων και να γίνουν αγωνιστικά έρεσματα για την πραγματική προώθηση των αγώνων και της υπεράσπισης των συμφερότων των εργατοϋπαλλήλων.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟΥ

Θεσσαλονίκης 1979